

Sebranka – Vlašim

Sebranka je dechovka, která byla založena v roce 1993. Název naší kapely symbolizuje způsob jejího vzniku. Dva kamarádi muzikanti - Luboš Průša a Milan Cacak - „sebrali“ muzikanty z okolí Vlašimi a založili z nich dechovou kapelu.

Od roku 2008 spolupracuje s Kácovským pivovarem HUBERTUS, který je při jejich vystoupeních zásobuje výborným pivem.

Nejčastěji účinkuje na festivalech dechové hudby, nejrůznějších oslavách, lidových veselících, tanečních zábavách a pořádá samostatné koncerty.

Účastní se i soutěžních klání. K jejich největším úspěchům patří absolutní vítězství na festivalu Vejvodova Zbraslav v roce 2000.

V roce 2012 Sebranka zvítězila v anketě Benešovského deníku „Benešovský Otík“. V této anketě čtenáři Benešovského deníku posílají hlasy svým oblíbeným zpěvákům, zpěvačkám a hudebním skupinám. Právě v poslední jmenované kategorii ji věrní posluchači poslali nejvíce hlasů.

Lucie ČERNÁ	zpěv, příležitostně B klarinet
Eliška PRŮŠOVÁ	zpěv
Milan CACÁK	zpěv, příležitostně Es trubka
Antonín JANDEJSEK	zpěv, Es trubka
Jiří PAVELKA	Es klarinet
Luboš PRŮŠA	B klarinet, kapelník
Pavel HOLAKOVSKÝ	1. křídlovka
Jindřich SYSEL	2. křídlovka
Josef SLUNEČKO	trubka obligátka, příležitostně tenor
Jaromír SRB	tenor
František SMETANA	baryton
Josef SVOBODA	Es trubka
Josef BURDA	Es trubka
Jan MYŠKA	trombon
Vladimír STARÝ	tuba
Ludvík MERTA	bicí, harfa, xylofon, umělecký vedoucí

Moravští muzikanti – Šumperk

Dechová hudba Moravští muzikanti patří vzhledem k roku vzniku 2007 k nejmladším hudebním tělesům na severní Moravě. Sídlem této kapely je malá vesnička na Šumpersku – Ruda nad Moravou, kde našla své zázemí. Kapelníkem a zakladatelem je Stanislav Bartošek, který spolu se svými syny Standou a Tomášem mají velký podíl na seskupení mladých muzikantů a vzniku dobré party, která umí navodit při svých vystoupeních veselou a pohodovou atmosféru a nabídnout posluchačům nejen amatérský, ale také profesionální výkon některých sólistů i absolventů např. ostravské nebo pražské konzervatoře.

I přesto, že tato dechová hudba působí jen pár let na muzikantském poli, získala již řadu ocenění, zúčastnila se několika soutěžních přehlídek jak na jižní Moravě, tak např. v Praze, kde získala v roce 2009 na 10. Mistrovství Evropy dechových hudeb české a moravské dechovky 3. místo v kategorii vyšší třída. Na svůj největší úspěch si tato mladičká kapela počkala do září roku 2012, kdy se zúčastnila již podruhé festivalu Vejvodova Zbraslav a posbírala zde diplomy a ocenění ve Zlatém pásmu, kapela se stala Laureátem festivalu pro rok 2012. Tento titul se podařilo obhájit i v roce 2013, kdy kapela posbírala ocenění ve Zlatém pásmu, stala se laureátem festivalu a získala ceny poroty za sólový výkon a zpěv. V roce 2016 Moravští muzikanti potřetí získali zlaté pásmo, tentokrát s vyznamenání, a stejně tak i potřetí obhájili titul laureát festivalu na této prestižní mezinárodní soutěži.

Kapela nabízí samostatná koncertní vystoupení, účinkování na hodech, plesech, jarmarcích, tanečních zábavách, na oslavách a v neposlední řadě i na festivalech. Repertoár tvoří známé i méně známé písničky a orchestrální skladby autorů jako např. Zd. Gurského, Jana Slabáka, M. R. Procházky, Bl. Smišovského, Fr. Maňase a mnoha dalších známých jmen, mladičkého autora z Čech – Jirky Pohnána, v poslední době navázala spolupráci s autorem mnoha pěkných písniček a textařem Mir. Záhorským.

Opočenka

Malá dechová hudba Opočenka vznikla v roce 1974 a za více než čtvrtstoletí jejího trvání se zde vystřídala spousta výborných muzikantů. Zakládajícím kapelníkem byl pan Petr Ryšavý, který však již v současnosti v Opočence nehraje, stejně jako ostatní spoluzakládající členové.

Na počátku osmdesátých let započala spolupráce Opočenky s bývalým dirigentem Posádkové hudby Praha a skladatelem panem Karlem Pšeničným, jenž složil nebo upravil pro Opočenku spoustu skladeb a pod jehož uměleckým vedením se pozdvihla úroveň hry. Vznikly nahrávky pro Československý rozhlas, kterými těší Opočenka své příznivce dodnes.

V současné době má soubor 13 muzikantů, 3 zpěváky a zvukaře, od roku 1993 je kapelníkem Václav Lepš a v repertoáru orchestru je především klasická lidová písnička, ale i skladby Mistrů vážné hudby, taneční melodie, hudba šedesátých let, či známé skladby od skupin Beatles, ABBA a dalších.

ARTrosa – Originální soubor mužoretů

Když se v roce 2006 zrodil nápad vytvořit obdobu mažoretkové skupiny z starších pánů, kteří si dali název ARTrosa, zřejmě nikdo z nich nečekal, že takzvaní mužoretí by mohli vystoupit na stovkách nejrůznějších míst.

„Celou tuhle pitomost jsme původně vymysleli jen pro příležitost odhalení čtyřmetrového pískovcového modelu sochy Obřího trpaslíka na výstavě v Hořicích. Ono se to ale, což jsme vůbec nečekali, ujalo“ vypráví jeden z mužoretů František Kozel. Teď společně se souborem mužoretů obíždějí různé akce nejen po celých Čechách a Moravě, ale vystupovali i v zahraničí.

„Úžasná jsou vystoupení na venkovských tancovačkách, sjezdech rodáků, hasičských zábavách a podobných akcích. Občas, když má hospoda nízký strop, tak se stává, že při stavění živé pyramidy, se mužoret na špičce dotýká stropu,“ líčí s úsměvem Kozel.

Říká, že nepamatuje žádné špatné vystoupení ani negativní přijetí. „Občas jsou lidi šokováni, ale když se vzpamatují, tak jsou většinou nadšení,“ řekl Kozel

Jiří Štědroň

Jiří Štědroň se narodil v široce rozvětvené hudební rodině; jeho strýc, Bohumír (1905-1982), byl známým muzikologem, pedagogem a klavíristou. Rovněž tak bratranec Miloš (1942) se věnuje hudbě jako skladatel a muzikolog.

Maturitu složil na vyškovském gymnáziu v roce 1959 a v roce 1963 absolvoval herectví na JAMU v Brně v roli Malvolia ze Shakespearova Večera tříkrálového.

Ještě coby student vystupoval v avantgardním divadélku X62. Současně studoval zpěv u profesora Bernarda Kočaře. První písničku pro rozhlas natočil s orchestrem Gustava Broma v roce 1959.

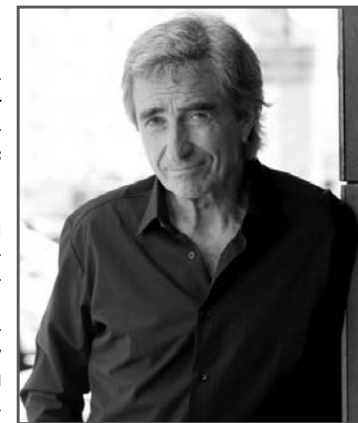
Své první angažmá po absolutoriu dostal v divadle Večerní Brno. Aby „ztratil komplex chlapce z malého města“, odešel do Prahy, kde působil rok v divadle Apollo, a se stal zpěvákem „na volné noze“. Zpíval s orchestry Karla Vlacha, Josefa Vobruly či Václava Hybše, vystupoval v televizi i na divadle, spolupracoval s rozhlasem, natočil stovky písniček. A propos - ještě dříve než se stal profesionálním zpěvákem, byl již profesionálním textařem (členem OSA od roku 1967). Snad i proto kladl při výběru repertoáru hlavní důraz na text, písně interpretoval jako dramatický celek. Spolupracoval se skladateli typu Jaromíra Klempíře, Jindřicha Brabce nebo Jana Spáleného. Z jeho písní jmenujme například Vlaky, Neklidné srdce, Jdi spát...

V sedmdesátých letech patřil k nejprodávanějším československým interpretům. Zúčastnil se mnoha zahraničních zájezdů po prakticky celé Evropě, ale i do Ameriky a Japonska.

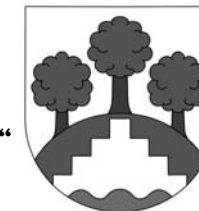
V roce 1969 hrál a zpíval roli prince v pohádce Popelka po boku Evy Hruškové, Ladislava Peška a Dany Medřické.

Po celá devadesátá léta veřejně nevystupoval, byl kreativním ředitelem mezinárodních reklamních agentur Grey a GGK a měl i agenturu vlastní.

Když mu však Ladislav Županič nabídl roli Cassela v muzikálu Viktor, Viktorie, vděčně ji přijal. Po hostování v Hudebním divadle v Karlíně se stal roku 2002 stálým členem souboru divadla Semafor. V současnosti hraje také v divadle Broadway.

Obec Přepychy
ve spolupráci
se Spolkem „Pro Přepychy“
vás srdečně zvou na

IX. ročník festivalu dechových hudeb

PŘEPYCHY KARLA PŠENIČNÉHO

5. 7. 2018

od 14.00 hodin v areálu SK Přepychy

Program festivalu:

Sebranka – Vlašim

Moravští muzikanti – Šumperk

Opočenka

ART rosa – Mužoreti-Hořice

Jiří Štědroň – Praha

Pořadem provází Honza Dušek

Instalovaná velkoplošná obrazovka, krytý stan pro případ nepříznivého počasí.

Karel Pšeničný

dirigent a hudební skladatel

* 5. 4. 1918
+ 12. 11. 1990

Karel Pšeničný se narodil 5. dubna 1918 v Přepychách. Když byly malé-mu Karlovi 4 roky, zemřel mu otec. Maminka byla zemědělskou dělnicí, znovu se neprovdala a přitom musela splácet hypotéku na domek. Dětství prožil s matkou a svými sourozenci Anežkou a Josefem ve značné chudobě. Přesto na svá mladá léta velice rád vzpomínal a Přepychy mu na celý život přirostly k srdci. Dráhu hudebníka začal jako žák 4.třídy obecné školy ve studiu na housle a klarinet u pana Laciny, krejčího a muzikanta z Přepych. Po absolvování třetí třídy Měšťanské školy v Opočně, byl v roce 1932 přijat do Vojenské hudební školy v Praze, kterou úspěšně absolvoval v roce 1934 a nastoupil službu jako vojenský hudebník u Pěšího pluku v Chebu a později v Šaštíně na Slovensku (mezi Břeclaví a Senicou).

Po rozpuštění československé armády, v roce 1939, se vrátil do rodné obce a působil zde jako kapelník místní dechové hudby a soukromý učitel hudby. Často zastupoval v kostele místního varhaníka.

V roce 1942 se oženil s přepyšskou rodačkou Marií Grohovou. Manželství jim vydrželo až do konce života. Narodily se jim 4 děti.

V roce 1943 byl totálně nasazen na práci v Německu, kde byl i několik měsíců uvězněn jako politicky nespolehlivý. Po ukončení 2. světové války se vrátil domů a již v červnu 1945 nastoupil službu v nové československé armádě jako výkonný hudebník 4. pěšího pluku Prokopa Holého v Hradci Králové. Během vojenské služby v Hradci Králové absolvoval dirigentský kurz, který vedli vynikající vojenští kapelníci Jindřich Praveček a Jan Fadrhons. Po jeho ukončení byl povýšen do důstojnické hodnosti a od roku 1948 působil jako dirigent Vojenské hudby v Hradci Králové.

Počátkem padesátých let se stal kapelníkem Vojenské hudby v Bruntále, kde působil téměř 3 roky. V roce 1953 byl povolán jako učitel hudby do Vojenské hudební školy v Liberci, kde učil pět let. Na pod-

zim 1958 byl ustanoven dirigentem Ústřední hudby ČSLA a byl pověřen řízením 3.skupiny.

Při zaměstnání vystudoval dirigentské oddělení pražské konzervatoře pod vedením profesora Dr. Václava Smetáčka. Po reorganizaci ÚH-ČSLA v roce 1963 na dva samostatné orchestry, se stal zakládajícím kapelníkem nově vzniklé Posádkové hudby Praha. Toto těleso mělo 65 vojenských hudebníků z povolání. Během velmi krátké doby začal orchestr dosahovat znamenitých výsledků. Nahrával pro Československý rozhlas, televizi, gramofonové závody atd. Často koncertoval v zahraničí a přitom vzorně plnil i vojenské povinnosti. Karel Pšeničný zde úspěšně působil 12 let, až do odchodu na zasloužený odpočinek. Do důchodu odešel v hodnosti podplukovníka v roce 1975. Z muzikanta, dirigenta, kapelníka a velitele se postupně stal i hudebním skladatelem a instrumentátorem pro velké dechové orchestry. Napsal řadu pochodů, polek, valčíků, mazurek i sólových instrumentálních skladeb. Mnohé z nich byly inspirovány zdejším krajem (např. Dřížeňské údolí, Lesní studánka, Veselá parta – původně Parta Přepyšáků, Opočenka, atd.). Pro vojenské hudby upravil směsi lidových písní, Velkou směs písní Karla Hašlera, Františka Kmocha, předehru k Verdiho opeře Nabucodonosor a celou řadu děl našich i světových skladatelů.

Jako důchodce trávil většinu času v rodné obci, houbařil, opracovával samorosty a zveleboval chalupu. Muzikantsky se ale plně věnoval dechové hudbě „Opočenka“. Tato kapela získala pod jeho vedením pevný základ svých budoucích úspěchů. Nahrála několik desítek skladeb pro Československý rozhlas v Hradci Králové. I její první magnetofonová kazeta, která byla natočena v roce 1995, má v záhlaví uvedeno : „Věnováno památce Karla Pšeničného“. Naposledy stál za dirigentským pultem při koncertu „Opočenky“ na nádvoří zámku v Opočně dne 19.7.1990. Po krátké těžké nemoci zemřel v opočenské nemocnici 12.11.1990.

Karel Pšeničný leží svůj věčný spánek na pražském hřbitově v Kobylisích, kde je pochován společně se svojí celoživotní oporou – manželkou Marií, která jej následovala na věčnost o tři léta později.

„Sám jsem, jako vojenský hudebník – sólista, s otcem mnohokrát účinkoval a tak mohu potvrdit, že moji kolegové, hudebníci, jej uznávali nejen jako vynikajícího muzikanta a dirigenta, ale i jako skromného, pracovitého a dobrého člověka, který nesmírně miloval svůj rodný kraj a svou rodinu. Proto měl také hodně přátel, kteří na něho s úctou vzpomínají.“

Karel Pšeničný - syn

Přehled registrovaných titulů

OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s.

Jméno: PŠENIČNÝ KAREL	Kód: 00057.46.00.81
------------------------------	---------------------

Skladba	Autor hudby	Autor textu	Aranžer hudby
CHUDÝ KEJKLÍŘ - PŘEDEHRA	ŠKROUP FRANTIŠEK JAN		KAREL PŠENIČNÝ
CLOWN	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
DĚTI PLUKU	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
DLOUHÁ CESTA	KAREL PŠENIČNÝ	KAREL PŠENIČNÝ	KAREL PŠENIČNÝ
DO TANCE	KAREL PŠENIČNÝ		
DOBŘÁ NÁLADA	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
DŘÍZEŇSKÉ ÚDOLÍ	KAREL PŠENIČNÝ	ŠTEFFEK ČESTMÍR	
FEUILLETON	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
FINÁLE-POLKA	SMETANA BEDŘICH		KAREL PŠENIČNÝ
HAVÍŘSKÁ POLKA	KOVAROVIC KAREL		KAREL PŠENIČNÝ
HUBIČKA PŘEDEHRA K OPEŘE	SMETANA BEDŘICH		KAREL PŠENIČNÝ
KDYŽ SE LÉTO VRÁTÍ	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
KYTICE RŮŽÍ	KAREL PŠENIČNÝ		
LESNÍ STUDÁNKA	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
MANŽELSKÉ LEVITY	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
NA ROZLOUČENOU	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
NAŠE PARTA	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
NEVÍDÁNO, NESLYCHÁNO	KAREL PŠENIČNÝ	KAREL PŠENIČNÝ	

OBRÁNCE HRANIC	KAREL PŠENIČNÝ		
Skladba	Autor hudby	Autor textu	Aranžer hudby
OD BŘEHU DUNAJE	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
OPOČENKA	KAREL PŠENIČNÝ	MILONĚ ČEPELKA	
ORFEUS V PODSVĚTÍ	OFFENBACH JACQUES AUGUSTE IGNACE		KAREL PŠENIČNÝ
PLÁČ	KAREL PŠENIČNÝ		
PLNÝ KROK	KAREL PŠENIČNÝ		
POCHOD ABSOLVENTŮ	KAREL PŠENIČNÝ		
POLONÉZA Z OPERY RUSALKA	DVOŘÁK ANTONÍN		KAREL PŠENIČNÝ
PŘEDEHRA Z ČESKÝCH ZPĚVŮ	MALÁT JAN		KAREL PŠENIČNÝ
RADETZKY - POUCHOD	STRAUSS JOHANN		KAREL PŠENIČNÝ
SLAVNOSTNÍ PRAPOR	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
PŘÁTELSTVÍ	KAREL PŠENIČNÝ		
U NÁS	POPULAIRE	POPULAIRE	KAREL PŠENIČNÝ
ÚSMĚVNÁ LÁSKA	KAREL PŠENIČNÝ		
VJEZD GLADIÁTORŮ	FUČÍK JULIUS		KAREL PŠENIČNÝ
VZPOMÍNKA	KAREL PŠENIČNÝ	RADEŠÍNSKÝ SVATOPLUK	
VZPOMÍNKA NA PLZEŇ	SMETANA BEDŘICH		KAREL PŠENIČNÝ
ZA PRAVDOU	KAREL PŠENIČNÝ		
ŽAL	KAREL PŠENIČNÝ		
ZLATÝ KLAS	KAREL PŠENIČNÝ	KAREL PŠENIČNÝ	

